

Vzpomínka na Petra Riesela

Petr Nevšimal

e-mail | petr.nevsimal@email.cz

Adiktologické centrum, s.r.o.

S Petrem odešel v létě jeden z nestorů našeho oboru. Věnoval se léčbě závislých přes 50 let. V posledních několika letech sepsal paměti, ve kterých zachytil svou složitou životní cestu. V koncentračním táboře přišel o dětství i o otce, po válce žila jeho rodina v bídě. Co jim nesebrali nacisté, to si vzali komunisté. Blíže se s jeho osudy můžeme seznámit na stránkách „Paměti národa“¹.

Přestože mu režim neumožnil věnovat se medicíně v oboru, který by si přál (psychiatrie), skončil shodou okolností u závislých. Naštěstí pro ně v tom našel celoživotní upřímný zájem. Pracoval vždy jen ambulantně v okresních městech v ordinacích v Chomutově, v Kutné Hoře a v Mělníku. Tam jsem ho také před 10 lety poznal a spolupracoval s ním. Na svůj věk byl nesmírně vitální, psychicky čilý a hloubavý. Rád se v širokém záběru zabýval otázkami etiky a hranic v psychoterapii a léčbě. Pravidelně se rozčiloval nad nemotivovanými pacienty a hledal způsoby, jak je zaujmout pro změnu a osobní rozvoj.

Nejvíce jsem ho ovšem poznal při našich společných cestách autem na supervizi a porady. Trochu komplikovaně se s holí naskládal na sedadlo a začal vyprávět. Příběhy pacientů, historky ze života, úvahy o prevenci a léčbě. Zamýšlel se nad návrhy na zlepšení preventivních aktivit ve školách a v rodinách. Polemizoval nad v současnosti používaným termínem „klient“, který podle něj pasivně přijímá „služby“, jaké si zamane, zatímco v jeho pojetí je to „pacient“, aktivní a spolupracující na léčbě, která je doporučena odborníkem. Zlobil se na pohodlnost substituční léčby udržující nekonečně závislost. A pravidelně si u toho posteskl, že je příliš měkkosrdcatý na to, aby neangažovaným pacientům dal tvrdší meze spolupráce. Když mu došlo téma, nebo spíše měl pocit, že nereaguji dost pohotově, tak vyprávěl židovské anekdoty, broukal si staré české písně nebo árie z opery.

Podívoval se nad tím, že až k stáru mu dává život trochu radosti a štěstí, které mu upřel jako dítěti. Ve svobodě, v práci, s jeho družkou Ankou. Prožil život naplněný zaujetím pro věc, bojem a odvahou, i strádáním a smutkem. Byl opakovaně nemocen, ale nepřikládal tomu valnou váhu, stále šel dál. Když už mohl číst jen s ohromnou lu-

MUDr. Petr Riesel. Fotografie převzata s laskavým svolením z <https://www.pametnaroda.cz/cs/riesel-petr-1933>.

pou a neviděl na psaní, tak své texty diktoval družce Ance a zápisy do dekurzu kolegyni v ordinaci. Snažil se tím, co zažil a věděl, zlepšit léčbu závislých, výtah z jeho úvah byl také v letošním roce publikován v časopise *Adiktologie v preventivní a léčebné praxi*².

Až letos na jaře konstatoval, že už asi vše napsal a už ho nenapadá, čemu by se mohl ještě věnovat. Odešel s životem vyrovnán, náhle a rychle.

1 | Paměť národa: MUDr. Petr Riesel, <https://www.pametnaroda.cz/cs/riesel-petr-1933>

2 | Jedenáct otázek pro Petra Riesela. Rozhovor. *Adiktol. prevent. léčeb. praxi*. 2022; 5(1), 57–64.